

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

19661 *Llei 1/2008, de 4 de desembre, per a l'execució a la Unió Europea de resolucions que imposin sancions pecuniàries.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

L'objectiu, establert en el Tractat d'Amsterdam, de crear un espai de llibertat, seguretat i justícia a la Unió Europea, ha exigut un important esforç amb vista a incrementar la cooperació judicial entre els estats membres.

En aquest sentit, el principi de reconeixement mutu de resolucions judicials es reconeix com la base de l'espai judicial europeu, des que va ser consagrat en el Consell Europeu de Tampere com la «pedra angular» de la cooperació judicial en matèria civil i penal a la Unió Europea. Aquest principi es basa en la confiança mútua que les resolucions que s'han de reconèixer i executar compleixen plenament les exigències bàsiques de legalitat i proporcionalitat a tots els països comunitaris.

La primera vegada que es va incorporar a un instrument jurídic de la Unió el principi de reconeixement mutu va ser en ocasió de la Decisió marc 2002/584/JAL del Consell, de 13 de juny de 2002, relativa a l'ordre de detenció europea i als procediments de lliurament entre estats membres, incorporada al dret espanyol per mitjà de la Llei 3/2003, de 14 de març, sobre l'ordre europea de detenció i lliurament, i de la Llei orgànica 2/2003, de 14 de març, complementària de l'anterior.

Posteriorment, va tenir lloc l'aprovació de la Decisió marc 2003/577/JAL del Consell, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució a la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves, recentment incorporada al nostre dret mitjançant la Llei 18/2006, de 5 de juny, per a l'eficàcia a la Unió Europea de les resolucions d'embargament i d'assegurament de proves en procediments penals, complementada per la Llei orgànica 5/2006, de 5 de juny.

El tercer pas en aquest procés adreçat a l'increment de la cooperació judicial a través del principi de reconeixement mutu ha vingut donat de nou amb l'aprovació d'un instrument jurídic, en aquest cas la Decisió marc 2005/214/JAI del Consell, de 24 de febrer de 2005, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sancions pecuniàries. Aquesta iniciativa es correspon amb la conclusió núm. 37 del Consell de Tampere i la mesura núm. 18 del Programa de mesures destinat a posar en pràctica el principi de reconeixement mutu, que es refereix a l'«elaboració d'un instrument que permeti garantir la recaptació per l'Estat de residència de les multes imposades amb caràcter definitiu per un altre Estat membre a persones físiques o jurídiques».

A través d'aquesta Llei es pretén, per tant, incorporar al dret espanyol la regulació esmentada, amb la finalitat de garantir a Espanya la màxima cooperació judicial amb la resta d'estats membres de la Unió Europea.

II

L'objecte d'aquesta norma consisteix, en primer lloc, a regular el procediment a través del qual les autoritats judicials espanyoles han de transmetre les resolucions fermes per les quals s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària a una persona física o jurídica com a conseqüència de la comissió d'una infracció penal, a altres estats membres de la Unió Europea. I, en segon lloc, a establir la forma en què les autoritats judicials espanyoles han de reconèixer i executar aquestes resolucions quan els siguin transmeses per un altre Estat membre.

Això té lloc en els supòsits en què la persona sancionada posseeixi propietats, obtingui ingressos o tingui la residència habitual o la seu en un altre Estat membre de la Unió Europea, diferent d'aquell en què s'ha dictat la resolució.

En aquest sentit, és necessari aclarir que el terme sanció pecuniària es refereix no només a la quantitat de diners exigida en concepte de multa imposada com a conseqüència de la comissió d'una infracció, sinó també a la imposada en la mateixa resolució en concepte de costes judicials, com a compensació en benefici de les víctimes o destinada a un fons públic o organització de suport a les víctimes. A més, les sancions imposades poden derivar de la comissió d'una infracció de caràcter penal o administratiu.

També és necessari aclarir que la referència en la Decisió marc 2005/214/JAI a les sancions administratives tan sols es refereix a les que puguin ser objecte de recurs en l'ordre penal. Es tracta d'una situació inexistente en el nostre ordenament jurídic, en què, si bé coexisteix una tipificació penal amb una altra d'administrativa, les autoritats administratives competents no es troben en la situació que preveu la norma europea, ja que les seves resolucions poden ser objecte de recurs en via contenciosa administrativa i no en via penal. Per això la Llei no inclou aquests supòsits com a resolucions dictades a Espanya l'execució de les quals es pugui sol·licitar en un altre Estat de la Unió Europea.

III

La base fonamental sobre la qual s'assenta aquest procediment consisteix en l'aplicació del principi de reconeixement mutu, que permet l'execució gairebé automàtica de la resolució transmesa, ja que no requereix un procés de verificació de la seva conformitat amb l'ordenament jurídic de l'Estat que l'ha d'executar.

Així mateix, el procediment parteix de la renúncia a l'exigència del control de doble incriminació per a les infraccions que estableix la norma. Així doncs, les resolucions que castiguen la comissió d'aquelles infraccions han de ser portades a efecte per l'Estat d'execució encara que en el dit Estat no estiguin castigades.

Respecte de la resta de les infraccions no especificades a la Decisió marc 2005/214/JAI, es permet a l'Estat d'execució supeditar el compliment de la resolució rebuda a la condició que el fet també estigui castigat en la seva legislació.

Com a excepció a l'automatisme de l'execució, la Llei regula una sèrie de motius que justifiquen la denegació del reconeixement i l'execució de la resolució.

Pel que fa al procediment de transmissió de les resolucions, aquest s'assembla al que està previst per a l'execució de les resolucions d'embargament i assegurament de proves en procediments penals, ja que no requereix un títol «ad hoc» com passa en l'ordre europea de detenció i lliurament, sinó que es limita a especificar que, juntament amb la resolució sancionadora, s'ha d'aportar un certificat conforme al model que s'estableix a l'annex de la Llei, traduït a la llengua que en cada cas resulti oportú.

Una vegada transmesa la resolució i tret que es doni algun dels motius de denegació o suspensió de l'execució, la resolució s'ha d'executar d'acord amb l'ordenament jurídic de l'Estat encarregat d'aplicar-la.

IV

La Llei s'estructura en tres capítols, als quals s'afegeixen dues disposicions addicionals, una de transitòria i tres de finals, més un annex.

El primer capítol conté les disposicions generals, referides a l'objecte de la Llei, a la definició dels conceptes fonamentals i a les autoritats que són competents a Espanya tant per emetre les resolucions objecte de la Llei com per executar-les, el destí de les quantitats cobrades en execució de les sancions pecuniàries i la inexistència de reemborsament de despeses entre estats.

El segon capítol regula la transmissió per les autoritats espanyoles de les resolucions per les quals s'exigeixi el pagament de sancions pecuniàries a altres estats membres de la Unió Europea, perquè aquests procedeixin a la seva execució. En especial s'ocupa de la forma de transmissió i de la manera com s'ha de documentar aquella, així com les conseqüències que es desprenen de la transmissió d'una resolució. Finalment, s'ocupa del dret que és aplicable a la resolució adoptada, així com el règim de suspensió, impugnació de la sentència, amnistia i indult.

Finalment, el capítol tercer es refereix a l'execució a Espanya de les resolucions que li siguin transmeses per altres estats membres de la Unió Europea.

Aquesta regulació parteix del reconeixement del principi de no-subjecció al control de la doble tipificació i, per tant, del reconeixement i l'execució automàtics de la resolució, i a continuació admet l'existència d'una sèrie de supòsits en què sí que s'exigeix la doble tipificació o en què l'autoritat competent pot denegar el reconeixement i l'execució de la sanció. També regula les normes aplicables a l'execució de la resolució, els supòsits en què s'ha de revisar la quantia de la sanció, les sancions alternatives en el cas d'impagament i els supòsits de suspensió o concessió de l'amnistia o l'indult.

La part final de la Llei conté dues disposicions addicionals, la primera regula el règim especial aplicable a la transmissió de mesures amb el Regne Unit i Irlanda, i la segona conté una previsió relativa a la tramesa d'informació estadística. S'hi inclouen també una disposició transitòria, que determina el règim jurídic de les resolucions que estiguin en curs a l'entrada en vigor de la Llei, i tres disposicions finals. La primera d'aquestes fonamenta la competència estatal per dictar aquesta Llei en l'article 149.1.6a de la Constitució, la segona assenyalava que la nova Llei incorpora al dret espanyol la Decisió marc 2005/214/JAI, i l'última estableix el moment de l'entrada en vigor. Finalment s'inclou, a l'annex, el certificat que han de remetre els tribunals espanyols per al reconeixement de les sancions pecuniàries imposades per ells en altres estats membres de la Unió Europea.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Aquesta Llei té per objecte regular el procediment que han de seguir les autoritats judicials espanyoles per transmetre, a les autoritats corresponents dels altres estats membres de la Unió Europea, una resolució ferma per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària a una persona física o jurídica com a conseqüència de la comissió d'una infracció penal.

2. Així mateix, es regula l'actuació que han de dur a terme les autoritats judicials espanyoles quan rebin una resolució ferma emesa per l'autoritat judicial competent d'un altre Estat membre de la Unió Europea per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària a una persona física o jurídica com a conseqüència de la comissió d'una infracció penal, per al seu reconeixement i execució.

Aquestes normes també comprenen l'execució a Espanya de les sancions pecuniàries imposades per autoritats d'un altre Estat membre de la Unió Europea diferents d'òrgans judicials per contravenció de la respectiva legislació. En aquest cas, s'exigeix que aquesta resolució hagi pogut ser objecte de recurs davant d'òrgans jurisdiccionals amb competència en matèria penal a l'Estat esmentat.

3. Les disposicions d'aquesta Llei s'entenen sense perjudici de l'aplicació dels convenis amb altres estats membres de la Unió Europea subscrits per Espanya que

contribueixin a una simplificació i una agilitat més grans en els procediments d'execució de les sancions pecuniàries.

Article 2. *Estat d'emissió i Estat d'execució.*

Als efectes que regula aquesta Llei, s'entén per:

- a) Estat d'emissió: l'Estat membre en què s'ha dictat la resolució per la qual s'exigeix el pagament d'una sanció pecuniària.
- b) Estat d'execució: l'Estat membre al qual s'ha transmès la resolució per la qual s'exigeix el pagament d'una sanció pecuniària, per al seu reconeixement i execució.

Article 3. *Sanció pecuniària.*

1. S'entén per sanció pecuniària la quantitat de diners exigida per una resolució en concepte de multa imposada com a conseqüència de la comissió d'una infracció penal o d'una infracció administrativa, sempre que, en relació amb aquestes últimes, les sancions administratives hagin pogut ser objecte de recurs davant un òrgan jurisdiccional penal.

2. Als efectes d'aquesta Llei, també s'inclouen en les sancions pecuniàries les quantitats que figurin en les resolucions corresponents i es refereixin als conceptes següents:

- a) La quantitat de diners imposada en concepte de costes judicials o despeses administratives originades en el procediment.
- b) Una compensació en benefici de les víctimes, sempre que la víctima no pugui ser part civil en el procediment i l'òrgan jurisdiccional actuï en l'exercici de la seva competència penal.
- c) Una quantitat destinada a un fons públic o a una organització de suport a les víctimes.

3. La sanció pecuniària als efectes d'aquesta Llei no pot comprendre ordres de confiscació d'instruments o productes del delictes, ni resolucions de restitució, ni reparació del dany ni la indemnització de perjudicis materials i morals, determinades en un procediment penal, sense perjudici del que preveu la lletra b) de l'apartat anterior.

Article 4. *Autoritats judicials espanyoles competents.*

1. És competent per transmetre una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària imposada a una persona física o jurídica que posseeixi propietats o obtingui ingressos en un altre Estat membre de la Unió Europea l'òrgan jurisdiccional penal competent per executar-la a Espanya.

2. Són autoritats competents per executar a Espanya una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària els jutges penals del lloc on es trobin les propietats o la font d'ingressos o la residència habitual de la persona física o la seu social de la persona jurídica sobre la qual recaigui la sanció pecuniària.

Article 5. *Destí de les quantitats cobrades.*

Les quantitats percebudes en concepte d'execució d'una resolució a Espanya s'han d'ingressar en el compte de dipòsits i consignacions judicials, llevat que s'hagi acordat una altra cosa amb l'Estat d'emissió respecte de les quantitats que constitueixin una compensació en benefici de les víctimes a què es refereix la lletra b) de l'article 3.2.

Fora del cas de la compensació en benefici de les víctimes, Espanya no admet cap altre acord que pugui variar la regla expressada en el paràgraf anterior.

Article 6. *Despeses.*

Les actuacions que preveu aquesta Llei no comporten cap reclamació de reemborsament de despeses a l'Estat al qual es dirigeixi o del qual provingui el reconeixement de la sanció pecuniària, ni tampoc s'ha de pagar cap quantitat a un altre Estat per aquestes actuacions.

CAPÍTOL II

Transmissió per les autoritats espanyoles d'una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària per a la seva execució en un altre Estat membre de la Unió Europea

Article 7. *Transmissió d'una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària.*

1. L'autoritat judicial penal espanyola competent per executar una resolució per la qual es condemni al pagament d'una sanció pecuniària una persona física o jurídica que posseeixi propietats, obtingui ingressos o tingui la residència habitual o la seu social en un altre Estat membre de la Unió Europea, pot transmetre la resolució, sempre que aquesta sigui ferma, a l'autoritat competent del dit Estat perquè procedeixi a executar-la.

2. En cas que l'autoritat judicial penal espanyola no conegui quina és l'autoritat competent per executar la resolució, pot efectuar totes les investigacions que consideri oportunes i valer-se de tots els mitjans que siguin necessaris, inclosos els punts de contacte de la Xarxa Judicial Europea.

3. L'autoritat judicial penal espanyola ha de transmetre la resolució a un únic Estat d'execució cada vegada.

Article 8. *Documentació i forma de transmissió.*

1. La resolució que es pretén executar ha d'anar acompanyada d'un certificat, el model del qual figura a l'annex, que ha d'anar signat per l'autoritat judicial penal espanyola que, conforme a la legislació interna, sigui competent per a la seva execució.

2. L'autoritat judicial penal espanyola ha de transmetre la resolució original o una còpia testimoniada d'aquesta, juntament amb el certificat, directament a l'autoritat encarregada de l'execució, per qualsevol mitjà que en deixi constància escrita en condicions que permetin a l'autoritat a la qual s'adreça establir-ne l'autenticitat.

L'autoritat judicial penal espanyola ha de mantenir comunicació de forma directa amb l'autoritat a la qual s'adreça la resolució.

3. El certificat s'ha de traduir a la llengua oficial o a una de les llengües oficials de l'Estat al qual s'adreça o, si s'escau, a una llengua oficial de les institucions comunitàries que hagi acceptat aquest Estat.

Article 9. *Conseqüències de la transmissió d'una resolució.*

1. Una vegada transmesa la resolució, l'autoritat judicial penal espanyola no pot executar-la, excepte en els casos en què es produeixi la seva devolució.

Aquesta suspensió inclou només els pronunciaments relatius a la imposició d'una pena de multa i a les costes.

2. Si, després de transmetre una resolució, l'autoritat penal espanyola rep una quantitat de diners, sigui perquè ha estat pagada voluntàriament per la persona condemnada o perquè és resultat d'actuacions judicials anteriors, ha d'aplicar el pagament rebut en la forma legalment prevista i informar-ne immediatament l'autoritat competent de l'Estat d'execució, amb indicació de la reducció que hagi experimentat la quantia i els conceptes inclosos a la sanció pecuniària sotmesa a execució.

Article 10. *Adopció d'una mesura de suspensió de l'execució.*

L'autoritat judicial penal espanyola ha d'informar immediatament l'autoritat encarregada de l'execució de l'adopció de qualsevol mesura que tingui per objecte suspendre o deixar sense efecte el caràcter executori de la resolució, i ha de sol·licitar la devolució de la resolució.

Article 11. *Impugnació de la sentència, amnistia i indult.*

1. L'autoritat judicial penal espanyola ha de conèixer de qualsevol impugnació interposada contra la resolució.

2. En cas d'estimació d'un recurs o de concessió d'amnistia o indult que afecti alguna de les quantitats compreses a la sanció pecuniària imposada, l'autoritat judicial penal espanyola ho ha de comunicar immediatament a l'Estat d'execució.

La concessió d'amnistia o indult no pot incloure, en cap cas, el concepte de costes o despeses administratives generades en el procés ni tampoc la compensació atorgada en benefici de la víctima.

CAPÍTOL III

Execució a Espanya d'una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària emesa per l'autoritat competent d'un altre Estat membre de la Unió Europea

Article 12. *Principi de doble tipificació.*

1. Les resolucions fermes que castiguin fets enjudiciats com algun dels delictes o infraccions enumerats a continuació no estan subjectes a control de doble tipificació, i n'hi ha prou que estiguin castigats a l'Estat d'emissió.

Aquestes infraccions són:

- Pertinença a una organització delictiva.
- Terrorisme.
- Tràfic d'éssers humans.
- Explotació sexual de menors i pornografia infantil.
- Tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicòtropes.
- Tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius. Corrupció.
- Frau, inclòs el que afecti els interessos financers de les Comunitats Europees.
- Blanqueig del producte del delictes.
- Falsificació de moneda, inclosa la de l'euro.
- Delictes informàtics.
- Delictes contra el medi ambient, inclòs el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides.
- Ajuda a l'entrada i a l'estada irregulars.
- Homicidi voluntari i agressió amb lesions greus. Tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans.
- Segrest, retenció il·legal i presa d'ostatges. Racisme i xenofòbia.
- Robatoris organitzats o a mà armada.
- Tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art.
- Estafa.
- Xantatge i extorsió de fons.
- Violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies.
- Falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos.
- Falsificació de mitjans de pagament.
- Tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement.
- Tràfic il·lícit de matèries nuclears i radioactives.
- Tràfic de vehicles robats.
- Violació.
- Incendi provocat.
- Delictes inclosos en la competència del Tribunal Penal Internacional.
- Apoderament il·lícit d'aeronaus i vaixells.
- Sabotatge.

Conducta contrària a la legislació de trànsit, incloses les infraccions a la legislació de conducció i de descans i a les normes reguladores de transport de mercaderies perilloses.

Contraban de mercaderies.

Infraccions als drets de propietat intel·lectual i industrial.

Amenaces i actes de violència contra les persones, inclosa la violència durant els esdeveniments esportius.

Vandalisme.

Robatori.

Infraccions establertes per l'Estat d'emissió en virtut de normes comunitàries.

2. Quan el jutge penal competent rebi la resolució d'una autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea perquè executi una sanció pecuniària imposada per una infracció no prevista a l'apartat anterior, ha de supeditar el reconeixement i l'execució de la resolució a la condició que el fet pel qual s'hagi dictat també sigui constitutiu d'infracció segons el dret espanyol.

Article 13. *Reconeixement i execució de les resolucions.*

1. El jutge penal competent està obligat a reconèixer i a executar, sense més tràmit, una resolució per la qual es condemni al pagament d'una sanció pecuniària una persona física o jurídica que posseeixi propietats, obtingui ingressos o tingui la residència habitual o la seu social a Espanya, que hagi estat degudament transmesa per l'autoritat competent de l'Estat d'emissió, excepte en els casos en què es doni algun dels motius per al no-reconeixement o la no-execució que estableix l'article següent.

Quan el certificat que acompanyi la resolució d'execució d'una sanció pecuniària no estigui traduït a l'espanyol, s'ha de remetre immediatament a l'autoritat judicial que l'hagi signat perquè en faci la traducció corresponent.

Els jutges penals competents han d'admetre les resolucions d'execució de les sancions pecuniàries que regula aquesta Llei que s'efectuïn mitjançant correu certificat, fax o mitjans informàtics o telemàtics quan es tracti de documents signats electrònicament, que permetin verificar-ne l'autenticitat.

2. El jutge penal competent ha d'informar l'autoritat competent de l'Estat d'emissió, per qualsevol mitjà que en deixi constància escrita, de l'execució de la resolució tan aviat com aquesta hagi finalitzat.

3. Quan un jutge penal rebi una resolució per al seu reconeixement i execució i no sigui competent per a això, l'ha de transmetre d'ofici al que ho sigui, si es desprèn així de la documentació rebuda, i n'ha d'informar immediatament i per qualsevol mitjà que en deixi constància escrita l'autoritat de l'Estat d'emissió.

Article 14. *Denegació del reconeixement i l'execució de la resolució.*

1. El jutge penal competent ha de denegar el reconeixement i l'execució de les resolucions que exigeixin el pagament d'una sanció pecuniària en els casos següents:

a) Quan s'hagi dictat a Espanya una resolució contra la mateixa persona i respecte dels mateixos fets.

b) Quan s'hagi dictat una resolució contra la mateixa persona i respecte dels mateixos fets en un Estat diferent del d'emissió i execució i la resolució hagi estat executada.

c) Quan la resolució castigui una infracció diferent de les que regula l'article 12 i aquesta no estigui tipificada en el dret espanyol.

d) Quan la resolució es refereixi a fets per als quals siguin competents les autoritats espanyoles i, si hagués dictat la condemna un òrgan jurisdiccional espanyol, la sanció imposada hagués prescrit de conformitat amb el dret espanyol.

e) Quan la resolució es refereixi a fets que el dret espanyol consideri comesos totalment o en part en territori espanyol o quan s'hagin comès fora de l'Estat emissor i el dret espanyol no permeti perseguir aquestes infraccions quan s'hagin comès fora del seu territori.

- f) Quan existeixi una immunitat que impedeixi l'execució de la resolució.
- g) Quan la resolució castigui una persona física que, a causa de la seva edat, no hauria pogut ser considerada responsable penal d'acord amb el que preveu la legislació espanyola.
- h) Quan falti el certificat que ha d'acompanyar la sol·licitud d'execució de la resolució, sigui incomplet o no es correspongui manifestament amb la resolució.
- i) Quan, d'acord amb el certificat, l'interessat:
- 1r En cas de procediment escrit, no hagi estat informat en virtut de la legislació de l'Estat d'emissió, personalment o per mitjà d'un representant competent d'acord amb la seva legislació nacional, del seu dret a impugnar la resolució i dels terminis per fer-ho.
- 2n No hagi comparegut en persona, llevat que el certificat indiqui que, de conformitat amb la legislació de l'Estat d'emissió, el procediment ha estat notificat a l'interessat personalment o per mitjà d'un representant competent d'acord amb la seva legislació nacional, o bé que l'interessat hagi indicat que no impugna la resolució.
- j) Quan la sanció pecuniària sigui inferior a 70 euros o, si es tracta d'una altra divisa, a un import equivalent.
- k) Quan, del certificat i la resolució comunicada per a la seva execució, s'evidenciï que s'ha produït una vulneració dels drets fonamentals i els principis jurídics fonamentals consagrats a l'article 6 del Tractat de la Unió Europea i reflectits a la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea.

2. En els casos a què fan referència els apartats d), h), i) i k) de l'apartat anterior, abans de denegar, ja sigui parcialment o totalment, el reconeixement i l'execució de la resolució, el jutge penal ha de consultar l'autoritat de l'Estat d'emissió per qualsevol mitjà que consideri adequat perquè aclareixi i, si s'escau, solucioni la vulneració comesa.

3. El jutge penal competent ha d'informar l'Estat d'emissió, immediatament i mitjançant qualsevol mitjà que en deixi constància escrita, de qualsevol resolució que suposi la denegació del reconeixement o execució d'una resolució prèviament transmesa, així com dels motius que van portar a aquella.

Article 15. *Normes aplicables a l'execució de la resolució.*

1. L'execució de la resolució es regeix pel dret espanyol i s'ha de portar a terme de la mateixa manera que si es tractés d'una sanció pecuniària imposada per una autoritat espanyola, amb les excepcions que estableix en matèria de recursos l'article 19 d'aquesta mateixa Llei.

No obstant això, l'execució s'ha de portar a efecte sense que sigui necessari que l'executat compti amb assistència lletrada. Tot això, sense perjudici de donar coneixement a l'obligat de les resolucions judicials que l'afectin quan tingui el domicili o la residència a Espanya i reconeixent-li en tot cas el dret a intervenir en el procés amb advocat i procurador, si ho considera convenient.

2. També s'ha d'executar la sanció pecuniària que s'hagi imposat a l'Estat d'emissió a una persona jurídica per una infracció per a la qual no es prevegi la seva responsabilitat d'acord amb el dret espanyol.

Article 16. *Revisió de la quantia de la sanció.*

1. En el supòsit que la persona sancionada presenti una prova de pagament total o parcial en qualsevol Estat, el jutge penal ha de consultar l'autoritat competent de l'Estat d'emissió i deduir la part de la sanció que hagi estat efectivament cobrada en un altre Estat de la quantitat sotmesa a execució a Espanya.

2. Quan es demostrï que la resolució es refereix a fets que no van ser comesos dins del territori de l'Estat d'emissió i sobre els quals les autoritats judicials penals espanyoles tinguin competència, el jutge penal pot decidir reduir l'import de la multa executada a la quantia màxima prevista per a fets del mateix tipus conforme al que preveu l'ordenament jurídic espanyol.

3. En aquests casos, el jutge penal competent ha d'informar l'autoritat competent de l'Estat d'emissió del caràcter parcial de l'execució de la resolució per qualsevol mitjà que en deixi constància escrita.

4. En els casos en què la sanció s'hagi imposat en un Estat amb una divisa diferent, el jutge penal ha de convertir a euros la quantia de la sanció, aplicant el tipus de canvi vigent en el moment en què es va imposar.

Article 17. Sancions alternatives en cas d'impagament de la sanció pecuniària.

1. Quan sigui impossible executar totalment o parcialment una resolució, el jutge penal competent pot aplicar sancions alternatives, inclosa la privació de llibertat, conforme al que preveu l'ordenament jurídic espanyol, en els casos en què l'Estat d'emissió hagi acceptat aplicar aquestes sancions alternatives en el certificat presentat i, en tot cas, sense excedir el nivell màxim de la sanció previst en aquest.

En cap cas s'ha d'aplicar com a sanció alternativa la privació de llibertat quan la sanció pecuniària l'execució de la qual se sol·liciti s'hagi imposat per la comissió d'una infracció administrativa, encara que hagi estat objecte de recurs davant un òrgan jurisdiccional penal de l'Estat d'emissió.

2. El jutge penal competent ha d'informar immediatament i mitjançant qualsevol mitjà que deixi constància escrita, de l'aplicació d'una sanció alternativa conforme al que disposa l'apartat anterior.

Article 18. Suspensió de l'execució.

El jutge penal està obligat a suspendre l'execució de la resolució tan aviat com l'autoritat competent de l'Estat d'emissió l'informi de l'adopció de qualsevol resolució o mesura que tingui per efecte suspendre o deixar sense efecte la resolució per qualsevol altre motiu, inclosa la concessió de l'amnistia o l'indult.

En qualsevol d'aquests casos, el jutge penal ha de retornar la resolució a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió.

Article 19. Recursos.

1. Contra les resolucions dictades pel jutge penal que resolguin sobre el reconeixement i l'execució de les resolucions emeses per una autoritat d'un altre Estat membre de la Unió Europea, el Ministeri Fiscal, el subjecte passiu del procés causant de la resolució o els titulars de drets i interessos legítims que es puguin veure afectats poden interposar el recurs de reforma i el d'apel·lació, que no suspeneu l'execució.

El recurs d'apel·lació es pot interposar subsidiàriament amb el de reforma o per separat. En cap cas és necessari interposar prèviament el de reforma per presentar l'apel·lació. Tots aquests recursos s'han de tramitar d'acord amb el que disposa la Llei d'enjudiciament criminal per a la recurribilitat dels actes dels jutges penals en el procediment abreujat.

2. Tan aviat com s'interposin els recursos de reforma o d'apel·lació, el jutge penal ha de comunicar aquesta circumstància a l'òrgan judicial de l'Estat emissor, per qualsevol mitjà que en deixi constància escrita, en condicions que permetin a l'autoritat judicial a la qual s'adreça establir la seva autenticitat, perquè exposi, si s'escau, les consideracions que estimi oportunes en el termini de cinc dies des de la recepció del certificat.

3. El jutge penal ha d'informar l'autoritat judicial d'emissió del resultat del recurs de reforma o apel·lació.

4. Els motius de fons pels quals s'hagi adoptat la resolució només es poden impugnar mitjançant un recurs interposat en l'Estat membre de l'autoritat judicial d'emissió.

Disposició addicional primera. Transmissió de mesures amb el Regne Unit i la República d'Irlanda.

La transmissió de les resolucions per les quals s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària amb el Regne Unit i la República d'Irlanda s'ha de fer d'acord amb el que disposa aquesta Llei, llevat que aquests estats manifestin, mitjançant una declaració

dipositada davant la Secretaria General del Consell i notificada a la Comissió, que opten per la transmissió de les seves resolucions i del certificat corresponent per la via de la seva autoritat o autoritats centrals especificades a la declaració.

Disposició addicional segona. *Tramesa d'informació estadística.*

De conformitat amb les directrius que, si s'escau, fixi la Comissió Nacional d'Estadística Judicial, els jutjats o tribunals que transmetin o rebin resolucions de reconeixement de sancions pecuniàries ho han de comunicar al Consell General del Poder Judicial.

El Consell General del Poder Judicial ha de trametre trimestralment la informació a què es refereix el paràgraf anterior al Ministeri de Justícia.

Disposició transitòria única. *Resolucions en curs.*

1. Aquesta Llei és aplicable a les resolucions que es transmetin o es rebin després de la seva entrada en vigor, amb independència que hagin estat dictades abans.

2. Les resolucions per les quals s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària que es trobin en execució a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de seguir tramitant conforme a les normes vigents fins aleshores.

Disposició final primera. *Competència estatal.*

Aquesta Llei es dicta en exercici de la competència atribuïda a l'Estat en matèria de legislació processal per l'article 149.1.6a de la Constitució.

Disposició final segona. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

En aquesta Llei s'incorpora al dret espanyol la Decisió marc 2005/214/JAI del Consell, de 24 de febrer de 2005, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sancions pecuniàries.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

La present Llei entra en vigor al cap de vint dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 4 de desembre de 2008.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX

Certificat per a l'execució de sancions pecuniàries en un altre Estat membre de la Unió Europea

a)	* Estat d'emissió:
	* Estat d'execució:
b)	Autoritat emissora de la resolució d'imposició de sanció pecuniària:
	Denominació oficial:
	Adreça:
	Referència de l'expedient [...]:
	Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):
	Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):
	Adreça electrònica (si en té):
	Llengües en què es pot comunicar amb l'autoritat emissora:
	Dades de la persona o persones a les quals és necessari adreçar-se per obtenir informació complementària per a l'execució de la resolució o, si s'escau, per transferir a l'Estat d'emissió les quantitats percebudes amb motiu de l'execució (nom, càrrec/grau, núm. de telèfon, núm. de fax i, si en té, adreça de correu electrònic):
c)	Autoritat competent per a l'execució de la resolució d'imposició de sanció pecuniària en l'Estat d'emissió [si l'autoritat és diferent de l'autoritat indicada a la lletra b)]:
	Denominació oficial:
	Adreça:
	Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):
	Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):

<p>Adreça electrònica (si en té):</p> <p>Llengües en què es pot comunicar amb l'autoritat competent per a l'execució:</p> <p>.....</p> <p>Dades de la persona o persones a les quals és necessari adreçar-se per obtenir informació complementària per a l'execució de la resolució o, si s'escau, per transferir a l'Estat d'emissió les quantitats percebudes amb motiu de l'execució (nom, càrrec/grau, núm. de telèfon, núm. de fax i, si en té, adreça de correu electrònic):</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>d) En cas que es designi una autoritat central per a la transmissió administrativa de les resolucions d'imposició de sancions pecuniàries en l'Estat d'emissió:</p> <p>Nom de l'autoritat central:</p> <p>.....</p> <p>Persona de contacte, si s'escau (càrrec/grau i nom):</p> <p>.....</p> <p>Adreça:</p> <p>.....</p> <p>Referència de l'expedient:</p> <p>Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):</p> <p>Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona):</p> <p>Adreça electrònica (si en té):</p>
<p>e) Autoritat o autoritats amb les quals es pot contactar [en cas que s'hagin emplenat les lletres c) i/o d)]:</p> <p>☐ Autoritat esmentada a la lletra b):</p> <p>Per a qüestions relatives a:</p> <p>☐ Autoritat esmentada a la lletra c):</p> <p>Per a qüestions relatives a:</p> <p>☐ Autoritat esmentada a la lletra d):</p> <p>Per a qüestions relatives a:</p>
<p>f) Informació relativa a la persona física o jurídica a la qual es va imposar la sanció pecuniària:</p> <p>1. En el cas d'una persona física:</p> <p>Cognom(s):</p> <p>Nom(s):</p> <p>Cognom(s) de soltera (si s'escau):</p>

Àlies (si s'escau):

Sexe:

Nacionalitat:

Número d'identitat o número de seguretat social (si en té):

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Últim domicili conegut:

.....

Idioma(es) que entén (si es coneixen):

.....

a) Si el motiu de transmetre la resolució a l'Estat d'execució és que la persona contra la qual s'adreça resideix habitualment a l'Estat d'execució, afegiu la informació següent:

Lloc de residència habitual a l'Estat d'execució:

.....

.....

b) Si el motiu de transmetre la resolució a l'Estat d'execució és que la persona contra la qual s'adreça té béns a l'Estat d'execució, afegiu la informació següent:

Descripció dels béns de la persona:

Ubicació dels béns de la persona:

g) Resolució d'imposició de sanció pecuniària:

1. Naturalesa de la resolució d'imposició de sanció pecuniària (marqueu la casella corresponent):

- i) Resolució d'un òrgan jurisdiccional de l'Estat d'emissió respecte d'una infracció penal prevista a la legislació de l'Estat d'emissió.
- ii) Resolució d'una autoritat de l'Estat d'emissió, diferent d'un òrgan jurisdiccional, respecte d'una infracció penal tipificada a la legislació de l'Estat d'emissió. Es confirma que l'interessat ha tingut l'oportunitat que el seu cas sigui jutjat per un òrgan jurisdiccional competent en afers penals.
- iii) Resolució d'una autoritat de l'Estat d'emissió, diferent d'un òrgan jurisdiccional, respecte de fets punibles d'acord amb el dret nacional de l'Estat d'emissió pel fet de constituir infracció a normes legals. Es confirma que l'interessat ha tingut l'oportunitat que el seu cas sigui jutjat per un òrgan jurisdiccional competent en afers penals.
- iv) Resolució d'un òrgan jurisdiccional competent en afers penals, en relació amb una resolució prevista en l'incís iii).

Data en què es va dictar la resolució:

Data en què la resolució va ser definitiva:

Número de referència de la resolució (si en té):

La sanció pecuniària suposa l'obligació de pagar (marqueu la casella o caselles que escaigui i indiqueu en cada cas la quantia i la divisa corresponents):

i) Una quantitat de diners en virtut d'una condemna per una infracció, imposada mitjançant una resolució.

Quantia:

ii) Una compensació imposada a la mateixa resolució en benefici de les víctimes, quan la víctima no pugui ser part civil en el procediment i l'òrgan jurisdiccional actuï en l'exercici de la seva competència penal.

Quantia:

iii) Una quantitat de diners en concepte de costes judicials o despeses administratives originades pels procediments que condueixen a la resolució.

Quantia:

iv) Una quantitat de diners a un fons públic o a una organització de suport a les víctimes, que imposi la mateixa resolució.

Quantia:

Import total de la sanció pecuniària, amb indicació de la divisa:

.....

2. Resum dels fets i descripció de les circumstàncies, inclosos lloc i temps, en què es va cometre el delictes:

.....

.....

.....

.....

.....

Naturalesa i tipificació legal de la infracció o infraccions i disposició legal o codi aplicable en què es basa la resolució dictada:

.....

.....

.....

3. Si la infracció o infraccions assenyalades en el punt 2 es corresponen amb una o més de les enumerades a continuació, marqueu-ne la casella o caselles corresponents:

pertinença a una organització delictiva,

terrorisme,

tràfic d'éssers humans,

explotació sexual de menors i pornografia infantil,

tràfic il·lícit de drogues i substàncies psicòtropes,

tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius, corrupció,

frau, inclòs el que afecti els interessos financers de les Comunitats Europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995 relatiu a la protecció dels interessos financers de les Comunitats Europees,

- blanqueig del producte del delictes,
- falsificació de moneda, amb inclusió de l'euro,
- delictes informàtics,
- delictes contra el medi ambient, inclòs el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides,
- ajuda a l'entrada i a l'estada irregulars,
- homicidi i agressió amb lesions greus,
- tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans,
- segrest, retenció il·legal i presa d'ostatges,
- racisme i xenofòbia,
- robatoris organitzats o a mà armada,
- tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art,
- estafa,
- xantatge i extorsió de fons,
- violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies,
- falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos,
- falsificació de mitjans de pagament,
- tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement,
- tràfic il·lícit de matèries nuclears i radioactives,
- tràfic de vehicles robats,
- violació,
- incendi provocat,
- delictes inclosos en la competència del Tribunal Penal Internacional,
- apoderament il·lícit d'aeronaus i vaixells,
- sabotatge,
- conducta contrària a la legislació de trànsit, incloses les infraccions a la legislació sobre temps de conducció i de descans i a les normes reguladores del transport de mercaderies perilloses,
- contraban de mercaderies,
- infraccions als drets de propietat intel·lectual i industrial
- amenaces i actes de violència contra les persones, inclosa la violència durant els esdeveniments esportius,
- vandalisme,
- robatori,
- infraccions establertes per l'Estat d'emissió i destinades a donar compliment a les obligacions derivades d'instruments adoptats en virtut del Tractat CE o del títol VI del Tractat UE.

Si es marca aquesta casella, indiqueu amb precisió les disposicions de l'instrument adoptat sobre la base del Tractat CE o del Tractat UE a què correspon la infracció:

.....

4. En cas que la infracció o infraccions assenyalades en el punt 2 no figurin en el punt 3, descriuiu-les amb precisió:

.....

.....

h) Situació de la resolució d'imposició de sanció pecuniària

1. Confirmeu el següent (marqueu les caselles corresponents):

a) La resolució és ferma.

b) L'autoritat que expedeix el certificat no té coneixement que a l'Estat d'execució s'hagi dictat una resolució contra la mateixa persona pels mateixos fets ni que s'hagi executat una resolució d'aquest tipus dictada en un Estat diferent de l'Estat d'emissió o l'Estat d'execució.

2. Assenyalau si el cas ha estat objecte d'un procediment escrit:

a) No ho ha estat.

b) Sí, ho ha estat. Es confirma que, d'acord amb la legislació de l'Estat d'emissió, s'han notificat a l'interessat, personalment o a través del seu representant competent d'acord amb la legislació nacional, el seu dret a impugnar la resolució i els terminis per exercir aquest dret.

3. Assenyalau si l'interessat va comparèixer personalment a la vista:

a) Sí, hi va comparèixer.

b) No hi va comparèixer. Es confirma:

que l'interessat ha estat informat personalment, o a través del seu representant competent d'acord amb la legislació nacional, del procediment de conformitat amb la legislació de l'Estat d'emissió,

o

que l'interessat ha indicat que no impugna la resolució.

4. Pagament parcial de la sanció

Si ja s'ha abonat una part de la sanció a l'Estat d'emissió, o si li consta a l'autoritat que emeti el certificat que l'ha pagat en qualsevol altre Estat, indiqueu l'import abonat:

.....

i) Sancions alternatives, incloses les penes privatives de llibertat

1. Indiqueu si l'Estat d'emissió permet l'aplicació per l'Estat d'execució de sancions alternatives en cas que no sigui possible executar la resolució sancionadora, ja sigui totalment o parcialment:

sí

no

2. En cas afirmatiu, indiqueu les sancions que és possible aplicar (la naturalesa i el grau màxim):

- Privació de llibertat. Temps màxim:
- Servei comunitari (o equivalent). Temps màxim:
- Altres sancions. Descripció:

j) Altres circumstàncies relacionades amb el cas (informació facultativa):

k) S'adjunta al certificat el text de la resolució d'imposició de sanció pecuniària.

Signatura de l'autoritat que emeti el certificat o del seu representant que donin fe de l'exactitud del contingut del certificat:

Cognom(s):

Funció (càrrec/grau):

Data:

Segell oficial (si n'hi ha)